

И. ако си храбрецъ,
Изпѣй тазъ пѣсенчица
На кумата лисица!

Зайко: Би отишълъ Зайко, ако дойде и Трайко.

Царицата: Кой е този Трайко? Ти ли си, момченце?

Трайко: Добъръ день, царице! Право каза Зайко. Тукъ предъ васъ е Трайко.

Княгиня А: Азъ, азъ го доведохъ, мамо. Дожалѣ ми, като узнахъ, че е забравилъ буквитѣ. Доведохъ го да ги научи.

Царицата: Е, научи ли ги?

Всичкитѣ: Надѣваме се всички, майко,
Че вече ни познава Трайко!

Царицата: Добре, дечица мили, нека повѣрвамъ! Ела при мене, Трайко! Тукъ предъ тебе има всичкитѣ букви. Хайде нареди ми думата учителъ!

Трайко (търси буквичкитѣ и ги нарежда. Не може да види ъ. Вика: -- Кжде се е скрилъ този ер-малъкъ?)

Князь Б: Тукъ съмъ! Тукъ съмъ! (Струватъ му пжтъ и той гордо излиза и се нарежда накрая). Виждате ли, че и безъ мене не може?

Царицата: Чудесно, Трайко! Наистина познавашъ вече буквичкитѣ!

Трайко (пѣе):

Днеска горе на земята,
Във училището тамъ
Смѣха ми се децата,
Буквичкитѣ че не знамъ.

Затова дойдохъ, царице.
Подъ земята тукъ, при васъ
Срещнахъ буквитѣ — дечица,
Знамъ ги всички вече азъ.

Иска ми се да остана
Тукъ завинаги и азъ,
Та не мога ли да стана
Малка буква въ тоя часъ?

Всички: Мамо, молимъ ти се всички,
Трайко тука остави,
Нова буква направи,
Да не бждеме самички.

Князь З: Славно ще е, то се знае,
Цѣлъ день топка ще играемъ!

Князь Р: А и моята машина
Ще приготвя догодина,
Та ще хвъркнемъ отъ земята,
Ще отидемъ на луната.

Царицата: Не, мили деца. Не може Трайко да остане при насъ. Нима забравихте, че и Трайко има родители, които ще плачатъ за него? Трайко е ученикъ и другарчетата му го чакатъ.

Чуватъ се гласове: Трайко, Трайко, Трайко!

Царицата: Чувате ли? Викатъ го вече. Иди, Трайко, при своитѣ другарчета! Учи се и не ни забравяй!